

ნიანა

ISSN 0132-6015
ქართული
საბავშვო

9

მეტი

1988

ნან. მ. აბაშიძის

— ცოტა ახლოს მანის მითითებით, აქედან რას გავაგონებთ?!

ეს რა მესმის, ხალხო!.. არც სხვისი სახელიო, თან სამსახურიცა და სხვა ანკეტური მონაცემებიცაო!.. ესაა ახლა საქმე?! მაინც ამ გაგანია გარდაქმნის პროცესში გაგონილა ასეთი რამ? მერედა, რა გეგმები მქონდა, რამდენი ხერხი, მეთოდი, ილეთი დავამუშავე!.. რა ვუყო ახლა ამ გამოცდილებას, რას მეტყვის შთამომავლობა?!

დემოკრატიაო?! ჩემთვის ჩუმად, წყნარად მუშაობას არ მანებებენ! მე შენ გითხრა, სახელს ვითხოვ, იუბილეს თუ ჯილდოებს!.. ვინ მოაწესრიგებს ახლა დემოკრატით გადარეულ ხალხს, განა ცოტას უშინოდა ჩემი?! რამდენჯერ ჩემი ყურით გამიგონია ცოლქმრის დიალოგი:

— კაცო, ხომ ხედავ, იმ მახინჯმა ნაზიკელამ რა „ტროიკა“ ჩამოიკიდა ყურებზე?! ფუფალასავით აქვს აწინჩნული ოქროები, ანათებს მზესავით!..

— ქალო, რაც არ არის, იმას მიწერენ და კომისია მინდა ახლა ოჯახში შენი ყურები-სათვის?

აბა!.. უშინოდათ! ხალხს რიდი ჰქონდა, წესრიგი იდგა ყველგან და ყველაფერში.

ახლა? — ვინ მოაწერს ხელს, ამან და ამან თანამდებობა ბოროტად გამოიყენა, შვილი კომკავშირის მდივნად აარჩევინა, მეუღლე დააწინაურებინა, იგი იმას ყვარობს, იმან სახლი აიშენა, ეზო შემოიღობა და იმ ეზოში კიდევ რა ხდება, გრაკალის მარჩიელი ვერ ამოიცივობსო! მოკლედ, მოძრაობდა, მარა რას მოძრაობდა ხალხი! ტყუილად კი არ თქვა ილია ჭავჭავაძემ: „მოძრაობა და მოძრაობაა, ჩემო თურგო, ქვეყნის ძალისა და ღონის მომცემიო“! მერე რა ქსელები მქონდა გაბმული! იყო შემოქმედებითი მივლინებები, მიმოსვლა მანქანით, რკინიგზით, თვით-

ანონიმის ყენსენაკო მონილოგ

მფრინავით, გემით, ცხენით, ფეხით!.. სამსახურში — თათბირები, დაკითხვები, ახსნა-განმარტებები, მოხსენებითი ბარათები (წერაკითხვა ვასწავლე ხალხს!), რა ეშველებათ აწი კაბინეტებში დახუთულებს?! მოკლედ, სიცოცხლე დულდა და გაღმოდულდა!.. ორგანოები მექანიკურად მოქმედებდნენ: ზოგი ჭირის ოფლს იწმენდა, ზოგი შამპანურს წრუპავდა, რესტორანიც გეგმას ასრულებდა, ტრანსპორტიც და კავშირგაბმულობაც!..

ახლა ღონის მოცემას!.. თბილისიდან ფეხის გამოდგმა რომ ეზარებოდათ, კაცები ჭადრაკის თამაშმა დააკუტა, მაინც არაა მათი საშველი, ქალები ქსოვამ, ყავამ და მკითხაობამ გადარია, იყო გადარბენ-გადმორბენა, რაიონებში მიმალული ხალხის წარმოჩენა!.. ზოგი რესპუბლიკას გავაცანი, ზოგზე იმას იქით ვმუშაობდი!.. ახლა? ხომ გაწყდა კავშირი ქალაქსა და სოფელს შორის?!

მერე რა დროს! ისე მიდის საქმე, მეონი, კახების კოოპერატივს ქმნიან (ფუი, ეშმაკს!), მე ერთ კოოპერატივს მაინც ვერ შევქმნიდი? სახელები ასარჩევად მქონდა: „უწინმანინი“, „კეთილისმსურველი“, „გულდამწვარი“... ეს ისე, თორემ არც აბრას ვითხოვდი, არც კა-

ბინეტ-სალონებს, ხელფასი და თანამდებობა იქით იყოს, კარიერისტი კი არა ვარ ზოგერ-თეპივით, სხვის სკამს რომ უტრეკლებენ და საკუთარი საქმე ავიწყდებათ!..

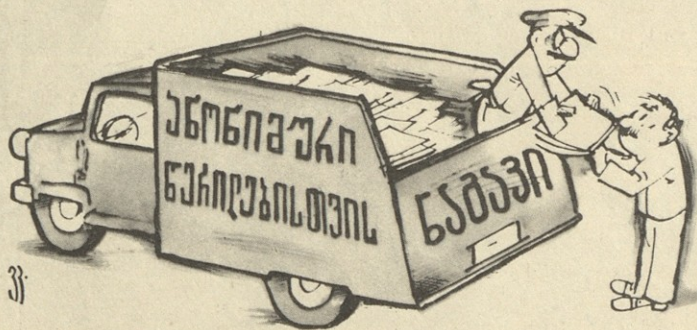
რა გაუძლებს აწი ამდენი დამშვიდებული სიფათის ყურებას? მომესწრო მაინც, ერთხელ კიდევ ავამოძრავებდი ოტელო მდივნის ოჯახს, ახალი ინფორმაცია მქონდა დაგროვილი! არადა, ამ ბოლო ხანს მაინც ვერაფერს ვახვდი: ცოლსაც მივწერე, ქმარსაც, არც ერთმა არ დაიჯერა ერთმანეთის სიგლახე (რა სიყვარულის ქოთანი გაუსკდათ მაინც), მერე ვხილვებს დავერიე — ქორწილი არ გადავხვდებინე, ქორწილი! დეიდები და მამიდები ხომ მოვამდურე, თურმე მასაც ეშინოდა სუფრაზე დაჯდომა, მეც არ მიმათვალონ ანგარიშშიო!.. ახლა 9 სული ცხოვრობს სახლში, მეთეს ელოდებიან თურმე!.. მაინც რა აძლებინებთ ერთად: მულები, მახლები, რძლები, დედამთილ-მამამთილი, დედამთილის დედამთილი!.. გაგონილა, კაცო?! გამიხსნეს ახლა ოჯახური სიამტკბილობის კოოპერატივი!.. ეცლიათ ცოტა, იცოცხლე, ავამოძრავებდი მე მაგათ, იმ დედამთილსაც დავატოვებინებდი ყარაკულს, რომ იძახის ნიხიად ვიყიდუო, რა აქვთ ხანისიო, დილით ერთმანეთს ასწრებენ სამსახურში!..

ჰოდა, ა, რამდენი პრობლემა მრჩება, ვინ გააკეთებს ჩემს გასაკეთებელს?! მილიცია?! როგორ, მილიციას არ უნდა მოვლა, თუ?

დაილუბა ამხელა გამოცდილება, კალიგრაფიის ვარიანტები!.. ჩემი თავი ჯანდაბას, მაგრამ ქვეყანას რა ეშველება, ქვეყანას უჩემოდ?

ჩაიწერა **ლიანა თოდუაშ**
(ჩიხატაურის რაიონი)

ნახ. 3. კუციანსი

სახინკლე

• გათრე შეიქცაყრა • საბძიხოყო- -იყოჩიარბყოი ყოიოაქა •

აქ რაც გახსნეს სახინკლე,
„თავლოთებმა“ აგვიკლუს..

აქ რამდენი „შარაფისტი“,
უსაქმური, „არაფრისტი“
ღრეობს, დილა-ხალამოს,
მათი ხმები გვაოცებს,
ლუდის კათხებს ითვლიან
და ხინკლების ნაოჭებს..

მათგან ბევრი ხნიერი
ითვლის შუბლზე ნაოჭებს..

მაგრამ მაინც ამ ხნიებს
ჭკუა არ აქვთ, ფული აქვთ,

ერთი სვამს და სხვა მუშაობს,
თუმც ეს ფაქტი სრულიად
არ აწუხებს! – დღისით-მზისით
მისამართი შეშლია,

სააპტროში სხვა რომ შრომობს, –
იგი სახინკლეშია!

ჭიქა დალიაური,
ყანწო წაგაქციაძე,
სუფრა ჩაგამწარაშვილი.

მკრახელური ბიბული

მან ამჯერადაც „წოდება“ ლოთის
„არ შეარცხვინა“, ატეხა შფოთი,
შარით, ჭინჭყლით და უაზრო
ბოდვით
გაიზიარა იღბალი ბოთის –
რით? – ღვინის ბოთლით!..

მესუფრია

ო რ ი ვ ხელით ჭიქას ბღუჯავს,
თვალს არ ხუჭავს, ისე ყლურჭავს.

ლოთი მშობალი

თითქმის ყოველკვირა
რესტორანში დადის,
რომ დალიოს ღვინო,
„განიქარვოს დარდი“!..

სკოლაში კი თვეშიც
არ შეივლის ერთხელ, –
იქნებ მისი ბავშვი
დადის კედელ-კედელ,

ღობე-ღობე დადის,
მხოლოდ წიტებს დასდევს,
„გივი“ არის?! – ის თავს
განა ისე დასდებს, –

მიატოვოს სუფრა,
შეუაროს სკოლას?!
ვაი, მართლა ასეთ
ლოთი მშობლის ყოლას!..

ორი ფილიალი

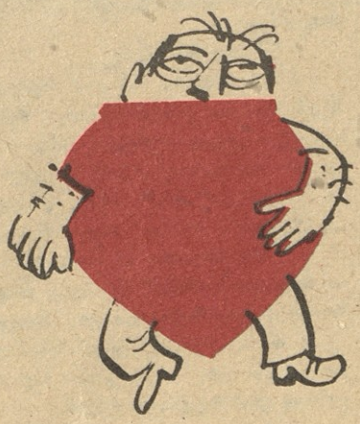
მიტუა დღესაც სვამს,
ვით სვამდა გუშინ,
და დღესაც იმდენი,
იმდენი დალია,
რომ მიტოს ხავსე
საღვინე ბუშტი
შაქრიას
ჭურის ფილიალია!

სამი დღე ჭამაში შეაქვს სისხლისე
და კუჭი ხავსეა, განალა მცხრალია?
და მიტოს კუჭი დიანახლისის
დიდი მაცივრის ფილიალია.

იქ არის, მაგრამ აქ კითხვა
ალებს იდუმალ ჭიშკარს –

თუ არ მუშაობს და ჯაფით
იგი თავს არსად იკლავს,

მაშ, ლუდს ყოველდღე როგორ
სვამს,
როგორ მიირთმევს ხინკალს?!

**ერთი ბიანის სახელეპი და
გვარეპი**

ყელი ყლაპავა,
კუჭი დიდმადაშვილი,

და მიტოს ხხუღში, რა მადლით
აღვსილი,
ორი ფილიალია გახსნილი!

შინ წასვლა? არა აქვს
გასამტყუნარი:
საკუთარ სახლისაც ის არის
სტუმარი!
იგი სულ სხვათა ღობე-კარს ედება,
...სად უღამდება, იქ უთენდება!..

ალკოჰოლისტის ორი გეგმა

ლოთი კაცის თვალებს
ეფარება ლიბრი

და ბრუნდება სახლში
ცარიელი ჯიბით,

ცარიელი თავით,
მაგრამ ხავსე კუჭით,
სიარულითან ერთად
ლაპარაკიც უჭირს!..

აღარ ახსოვს, სად რა
სადღეგრძელო სჭევს!..
და... ყოველდღე რესტორანს
„ენმარება“ ბეჭა, –

შეასრულოს გეგმა, –
აითვისოს ღვინო
ლაყაფით თუ მღერით,
საჭმელებიც უხვი –

ცივია თუ ცხელი!
მაგრამ, აი, თავის
სამსახურში ბეჭა
ჩამორჩება მუდამ,
ვერ ასრულებს გეგმას!

ეს ხომ სუფრის ქარსია?!

მეხე სუფრას! – ამ სუფრაზე
ღვინო ნაირ-ნაირია!..
ეს რამდენი დაილია,
ჭკუა აირ-დაირია!..

ჭკუა აირ-დაირია,
ღვინო ისე მოვირათ,
ვერ იგებენ – მახინძელი
ან სტუმარი რომელია!..

ღვინო ტვინში ჩასვლიათ და
ტვინი გარეთ გამოსვლიათ!..
ღმერთო ჩემო, რა მოსვლიათ! –
ეს ხომ სუფრის ქაოსია,
უხამსობა, უგნურება,
ცოდვა სააქაოსია?!

სუფრის ჩამაიონი

ხელში ალებად არც ღირს,
რა პაწიაა ჭიქა,
მაგრამ რამხელა ლოთებს, –
ყველა შტერსა და ბოთეს,
ვინც ასე ეტრფის ბოთლებს, –
წააქცევს აქაც, იქაც!

ზოგს ქუჩაში და გზაზე,
ზოგს მაგიდასთან დასცემს,
ჰო, პატარაა ჭიქა
და სძლევს ვეება კაცებს!..

და რამდენი ჰყავს ირგვლივ
თავის ყურმოჭრილ მონად,
თავის ფულმოჭრილ მონად,
იგია უმძნატესზე
უუმძნატესი წონა
და უუმძიმეს წონებს
ანევენებს თავის ღონეს!

არც გარეხარმას ხმარობს,
არც შუა ხარმას ხმარობს,
და არცა მოგვერდს ხმარობს,
მაგრამ რა გინდა?! – ხარობს!..

ვინც ეჭიდება უშნოდ,
წააქცევს და ვის უკვირს?! –
პაწაწინტელა ჭიქა
ჩემპიონია სუფრის!..

ილუსტრაციები ჯ. ლოლუასი

ნახევრადმუნდირიანი „მყიდველი“

ფელატონი

ზუსტად ქნელია თქმა, დებოშიორთა რომელ კატეგორიას განეკუთვნება შინაგან საქმეთა ორგანოს ყოფილი მუშაკი ანზორ კონსტანტინეს ძე მიქაუტაძე და როგორ შეიძლება დაკვალიფიცირდეს მისი უცნაური საქციელი, მაგრამ ფაქტი ერთია: შევიდოდა თუ არა იგი თბილისში, რუსთაველის პროსპექტზე მდებარე „საქწიგნის“ №31 მაღაზიაში, გამომწვევად ესაუბრებოდა გამყიდველებს, კაპრიზობდა, პრეტენზიებს უყენებდა მათ, რატომ მეც არ უნდა მქონდეს წიგნები გამოწერილი! ხან წიგნების ყდა არ მოსწონდა, ხან ფერი, თან ყოყლოჩინობდა!.. ბოლოს მისი თავხედობა იქამდეც მივიდა, რომ მაღაზიის მუშაკებს დაემუქრა, თუ მისთვის სასურველ წიგნებს ვერ იყიდდა, პასუს აგებინებდა ყველას! ანზორ მიქაუტაძე ზოგჯერ თავს ორგანოს მუშაკად აცხადებდა და დამაჯერებლობისათვის პიჯაკის შიგნით ხან მილიციის ფორმას — მუნდირს გამოაჩენდა, ხან — სამსხრევებს!..

გასული წლის მარტში კი კვლავ შევიდა იგი „საქწიგნის“ მაღაზიაში და კატეგორიულად მოითხოვა რამდენიმე დასახელების წიგნი მისთვის სასურველ ლიტერატურაზე გადაეცავალათ.

მოგეხსენებათ, მაღაზიებში ყოველდღიურად სხვადასხვა შეგნების, ქცევისა და ხასიათის ადამიანები შედიან და ზოგიერთები თავს აბეზრებენ ხოლმე ვაჭრობის მუშაკებს ზედმეტი შეკითხვებით, პრეტენზიებით, უხეშობითა და უტაქტობით. ამ მაღაზიის მუშაკებსაც მოებეზრდათ ანზორ მიქაუტაძის ახირება, თან ეჭვი შეეპარათ მის ორგანოს მუშაკობაში და მილიციაში დარეკეს. ნახევარმუნდირიანმა დებოშიორმა გაქცევა სცადა, მაგრამ დაბნეულობისაგან კარებში ვეღარ გააღწია და ვიტრინის ფართო ვიებერთელა მინა ჩაღვწა!.. გამყიდველები და მოლარეები იძულებული გახდნენ ამ ფაქტის შესახებ საჩივარი შინაგან საქმეთა კალინინის რაიგანყოფილებაში გაეზავნათ, რადგან ანზორ მიქაუტაძემ ისინი არაერთხელ შეაწუსა და შეავიწროვა, ხოლო ბოლოს, იმ ინციდენტის შემდეგ, ჩამსხვრეული მინის საფასურის გადახდაზედაც უარი თქვა.

საინტერესო და გასარკვევია: ვინ არის ანზორ მიქაუტაძე? მაინც რა პოსტი ეჭირა და როგორი რეპუტაციით სარგებლობდა ორგანოს აპარატში? ჯერ ერთი, ყოველ ადამიანს (მით უმეტეს, თუ ის მართლაც ორგანოს მუშაკია), მოეთხოვება წესრიგისა და ქცევის კლემენტარული ნორმების დაცვა, მეორეც, თუ პენსიაზეა გასული და აღარ მუშაობს, მამ რად ასალებდა თავს ორგანოს მუშაკად? ასეთები ხომ სახელს უტეხენ თვით შინაგან საქმეთა სამინისტროს როგორც ახლანდელ, ისე ყოფილ მუშაკებსაც?

იმედია, ანზორ მიქაუტაძეზე მოკლე ინფორმაციას შინაგან საქმეთა თბილისის ლენინის რაიონული განყოფილების ხელმძღვანელობა გაგაცნობს!

უმუნდირო ვან-ცინი

ნამიქვამია, ზოგჯერ მდინარეც ჩათვლემსო. ცხოვრების დიდ და გრძელ გზაზე ადამიანმა ან ქვეყანამ შიგადაშოგ თუ უხვიროდ ჩათვლიმა, ამას სასიკეთო არაფერი მოჰყვება. ღიდი ილია ბრძანებს: თუ ცხოვრებას ერთი წუთით თვალი მოუხუჭე, ისე გაგათელავს, როგორც დიდოული ლეკი ნაბადსოო. უდროოდ ჩათვლემა სარისკოა! აი, რა მოსდევს ხოლმე ზოგიერთ უხვირობას:

- აყალმაყალს — თავში მყალი;
- ამბიციებს — ამბის ძიება;
- ამპარტავნობას — დაპატარავება;
- ბედოვლათობას — უდოვლათობა;
- გაუტანლობას — აუტანლობა;
- ვერცხლისმოყვარეობას — მოყვრის ვერცხოვა;
- თავგასულლობას — თავის გასივება;
- თავიდან ჯანჯალს — ბოლოში ჩანჩალი;
- თავხედობას — თავის ხეთქება;
- თვალის ახვევას — თვალის დავსება;
- ინტრიგას — ინსულტი;
- ლაყობას — გამოლაყება;
- მლიქვნელობას — ლაქიობა;
- მსუბუქ ყოფაქცევას — მძიმე ყოფა;
- ნარკოტიკების ხმარებას — ცოცხლად დასამარება;
- პატივმოყვარეობას — პატივში ჩაფლობა;
- რანარუნობას — ხარახურობა;
- რუტინიორობას — დარეტინება;
- სიგარეტს — რეტი;
- სიმხცვეს — სამხცვე;
- სიცრუეს — იმედის გაცრუება;
- სისარბეს — სიღარიბე;
- ტრახახსა და ბაქტიბუქს — შიშით გულის ბავაბუგი;
- უადამიანობას — უმადობა;
- უდარდელობას — დარდები;
- უკანონობას — კანონის სუსნი;
- უკაცობას — უკაცრიელობა;
- უპასუხისმგებლობას — პასუხისგებაში მიცემა;
- უსაფუძვლო ტამისცემას — საფუძვლიანი თავში ცემა;
- ქეიფებს — უქეიფობა;
- უსაქმურობას — უსახურობა;
- ქრთამის აღებას — საზღაურის გაღება;
- ქრთამის მიცემას — სამართალში მიცემა;
- ღრეობას — ღორეობა;
- ყბედობას — გამოყრუება;
- ყოყოჩობას — ყვეყჩობა;
- ყუნცულს — ძუნძული;
- შურს — შმორი;
- წარმატებას — წარუმატებლობა;
- წამხედურობას — წამხედრობა;
- ხელის გულზე ტარებას — ხელიდან წასვლა;
- ცუდმედიდობას — რუდიმენტობა;
- ცუდ კომპრომისს — ცივი კომპრესი;
- ხელმრუდობას — ცხოვრების გამრუდება!..
- ყოველივე ზემოაღნიშნული გვაფრთხილებს: ყოველთვის ფხიზლად ვიყოთ!

აპოლონ გასილიაია

X X X
გცალიათ, მთელ დღეს რომ იდგეთ მაღაზიაში მზირადა, ხად გამყიდველად მუშაობს „ცნობილი კაცი“ ზვიადა? ყოდას ძეხვს, ერბობს, ყველს, კარაქს... მთელი დღე დგახ და ტრიალებს!.. რა პროდუქტები რას ფასობს, მყიდველებს არ უზიარებს!.. არც აწერია ფახები, მყიდველმა რომ დაინახოს, იანგარიშოს, რაცა ღირს

მეტი არ გადაიხადოს! ვინაც ფახს სწორად გადაიხდის, ზვიადა მაინც თაკილობს! ეტყვის — „ამდენი აკლია!“ — ახვავებს მუქთა ხაკბილობს!.. არვის გეგონოთ, ზვიადა თადლითობს თავის ნებითა? — ატყუებს, ძარცვავს მყიდველებს გამგესთან შეთანხმებით! მყიდველნი მუდამ ჩივიან: „ხედავთ, რა ავაჯაკია? მაგისგან რაც კი ვიყიდე,

ყოველთვის ხურდა მაკლია!“ ზოგნი ამბობენ ზიზღითა: „ნეტა რა გიკვიროთ, „მაქანა“ ნაპარავ ფუღით ორივემ იყიდა ორი მანქანა!“ ასე ტყუიან, ქურდობენ ბოროტი გამყიდველები. სასწორსაც კი არ აცლიან სწორი ციფრების ჩვენებას, თან უყვირიან მყიდველებს: „უსწოროდ რად გეჩვენებთ?!“ თუ ხურდა მეტი ვერ იდგის,

დამხმარე უდგათ სასწორი, უფრო მეტს იკლებს მაშინა იმიხი ნიხრი, ნაწონი! რაცა ვთქვი, არ ჩამათვალთო ჭიბრით მოგონილ ჭორადა, ნახსლეტ ფულს ორი თადლითი ინაწილებდა სწორადა! პარასკევს შეველ ყველისთვის, დახლში ვილაცა ხხვა იღვა!.. იქვე თქვეს: „აქ ველარ ნახავთ იმ ქურდაცაცა თავგებას, გუშინ მოვიდნენ, გაჭაქვეს ზვიადაცა და გამგეცა!..“

როსტომ ელანიკა (თემქის დასახლება)

მე და ჯანიკო დაბადებიდან არა, მაგრამ ინსტიტუტის პირველი კურსიდან განუყრელი მეგობრები ვართ. თუ ვინმე ახსენებს ჯანიკოს სახელს, იქვე მეც მიგულისხმებს და პირიქით.

ჩვენი ეგზომ შესაშური მეგობრობა ჩვენზე ხასიათების ერთიანობამ განაპირობა. მართლაც ბევრი რამ გვაქვს საერთო მე და ჯანიკოს. თითქმის არ ყოფილა შემთხვევა, რომ რაიმე საკითხზე განსხვავებული აზრი გვქონოდა. შეიძლება შინაგანად ზოგჯერ არც კი ვეთანხმებით ერთმანეთს ყველაფერში, მაგრამ აშკარად არასოდეს გამოგვიხატავს ურთიერთსაწინააღმდეგო აზრი.

გასაოცრად უყვარდათ და უყვართ დღესაც ჩვენს ფაკულტეტზე ჯანიკო. გასაოცრად ვუყვარდით მეც და... იმ სიყვარულის ფერფლიც არ დარჩა ახლა..

მეოთხე კურსზე ვიყავით, ფაკულტეტის პროფორგანიზაციის საერთო კრება ტარდებოდა. ატყდა ერთი შესლა-შემოსლა: პროფბიუროს თავმჯდომარეს ამხ. ზეზვას დაუკარგავს მთელი პროფკავშირული დოკუმენტაცია. დაუკარგავს ის მაგიდა და კარადა, სადაც ინახებოდა ყოველივე, დაუკარგავს ის ოთახი, სადაც მოთავსებული იყო ეს ყველაფერი!..

თავის დროზე ეს ამბავი საკმაოდ გახმაურდა. ინსტიტუტის გაზეთშიც კი გამოქვეყნდა ამხ. ზეზვას კარიკატურა.

საქმის ვითარება ასეთი გახლდათ: ზაფხულში, არდადეგების დროს ინსტიტუტის პირველი კორპუსის მარცხენა ფლიგელში რემონტი ჩაუტარებიათ. ზოგი ოთახი გადაუკეთებიათ, ზოგი გადმოუკეთებიათ, ზოგიც, საერთოდ, გაუქმებიათ, რასაც მოჰყოლია ეს გაუგებრობაც.

კრებამ პროფბიუროს მუშაობა, ბუნებრივია, არადაამაკმაყოფილებლად შეაფასა და გადავიდა დღის წესრიგის მეორე საკითხზე — ახალი პროფბიუროს არჩევნებზე.

აი, სწორედ აქედან იწყება ის, რის გამოც ავიღე ხელში კალამი.

დაასახელეს ერთი კანდიდატურა, მეორე, მესამე, და... ვიღაცამ ჯანიკოს სახელი წამოისროლა.

რაკი ჯანიკოს სახელი ახსენეს, ბუნებრივია, მეც გავახსენდებოდი. ასეც მოხდა..

კიდევ დაასახელეს ორი კანდიდატურა და როცა უნდა გადასულიყვნენ კენჭისყრაზე, მაშინ ჯანიკომ ითხოვა მოეხსნათ მისი კანდიდატურა. ამ განცხადებამ ცოტა არ იყოს, შეაცბუნა აუდიტორია. მაგრამ, რადგან თხოვნა კატეგორიული იყო, სხვა რა გზა ჰქონდათ? მოხსნეს ჯანიკოს კანდიდატურა და ყველამ მე მომამაყრო მხერა. აშკარა იყო, ჩემგანაც ამასვე მოელოდნენ!.. მუდარით სახვე თვალებით მომჩერებოდა კრების თავმჯდომარე, ამხანაგი კარლ!

მართალია, ჯანიკო და მე დავთანხმდებოდით თუ არა პროფბიუროს შემადგენლობაში შესვლაზე, ამით ქვეყანა არ დაიქცეოდა, 250-კაციან აუდიტორიაში ალბათ მოიძებნებოდა 7 კაცი, რომლებიც უარს არ იტყვოდნენ ასეთ საზოგადოებრივ დატვირთვაზე. ანდა, სულაც 5 კაცით განსაზღვრავდნენ პროფბიუროს ახალ შემადგენლობას და მორჩებოდა ამით საქმე.

ღიას, ყველა მე მომჩერებოდა. აუდიტორიაში ბუზის გაფრენის ხმას გაიგონებდით. ეჭვი არავის ეპარებოდა, ჯანიკოს სიტყვებს რომ გავიმეორებდი. და აი, ამ დროს, სრულიად მოულოდნელად, თითქოს მოწმენდილ

ამის შემდეგ ჯანიკო აღარ შეუწყუებიათ.

მე კი ამასობაში ხან რა საზოგადოებრივ დავალებას მაძლევდნენ და ხან რას!..

ზოგჯერ არც კი მითანხმდებოდნენ. მაგალითად, ასე ავურჩევიათ ჯერ საზოგადოება „ცოდნის“ საინსტიტუტო ორგანიზაციის მდივნად, შემდეგ — ლოთობისა და ალკოჰოლიზმის წინააღმდეგ მებრძოლი საზოგადოების თავმჯდომარედ, მაშინ როცა ფაკულტეტის პროფბიუროს თავმჯდომარე ვიყავი!..

ფეხშიშველა ცეცხლში ვიდექი!..

ამას წინათ ქეთომ ჯანიკოს უთხრა: — წუხელ ოთართან ვიყავით სუფრაზე, შენი სადღეგრძელო შევსვითო!..

აბა, ვის გაუკვირდებოდა ქეთოს ნათქვამი. ვინ იცის, რამდენჯერ გვსმენია სხვებისგან მსგავსი რამი!..

მთელ კოლექტივს ჯანიკოზე ამოსდის მზე და მთვარე. სიტყვებს ვერ პოულობენ მის საქებრად. — ო, რა კაცია ჯანიკო! — იტყვის ერთი. — მაგისთანა ადამიანი ხომ არ დაიბადება! — დაუმატებს მეორე. — არავის აწუხებს, არის თავისთვის! — დაადასტურებს მესამე!..

ჯანიკო უკვე არამცთუ რამე საზოგადოებრივ დავალებას ასრულებს, იმასაც თავს არიდებს, რაშიც სახელმწიფო ხელფასს უხდის! იგი ხან მთელი დღე არ გამოჩნდება სამსახურში, ხან — მთელი კვირა!.. ჩვენ კი აქ რამდენიმე წუთით დავვიანებისთვის ტყავს ვაძრობთ ერთმანეთს!..

იმ დღიდან, რაც ჯანიკომ უარი თქვა ფაკულტეტის პროფბიუროს შემადგენლობაში შესვლაზე, ხოლო მე ღმერთი გამიწყრა და იგივე არ გავიმეორე, ჯანიკო ყველასთვის საოცრად საყვარელი გახდა. მე კი აშკარად ვგრძნობ, რომ უკვე ვეღარ მიტანენ!.. არადა იმ დაწყვეტილ კრებამდე ჯანიკოზე მეტად თუ არა, ნაკლებად არ ვუყვარდი არავის!..

ამას წინათ ვიღაცამ თქვა: — რა იქნა ჩვენი საყვარელი ჯანიკო? რამდენი ხანია არ გამოჩენილა, როგორ მომინატრაო!

მაშინ ერთ-ერთმა მისაყველურა კიდევ: — რა მოხდა, შე კაცო, წაუღე ხელფასი სახლში, შენს მეზობლად ცხოვრობს, ვინ იცის, როგორ სჭირდება ფული!..

დროზე უნდა ვუშველო თავს!..

მინდა მეც ვუყვარდე ყველას!..

ცაზე მეხი გავარდაო, წამოვიძახე: მე ვტოვებ ჩემს კანდიდატურას!..

მეუხერხულა ჯანიკოს სიტყვების გამეორება!..

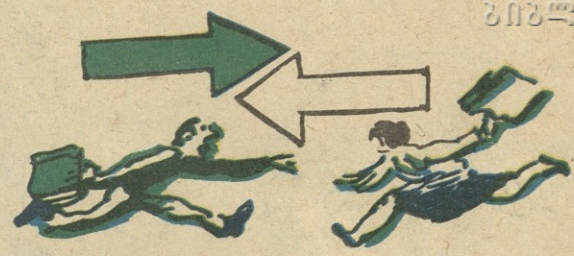
ასე დავრჩი ფაკულტეტის პროფბიუროს შემადგენლობაში.

ასე თუ ისე პასუხისმგებლობის გრძნობა მაქვს და შევუდექი ჩემზე დაკისრებული მოვალეობის შესრულებას. მართალია, თუ სალკლდეზე არ ვამყარებდი ჩემს გასაკეთებელ საქმეს, მაგრამ არც უგულოდ ვეკიდებოდი.

ამან გამოიწვია ის, რომ ერთი წლის მერე მომდევნო საანგარიშო კრებაზე, ფაკულტეტის პროფბიუროს თავმჯდომარის მოადგილედ ამირჩიეს.

ამჯერადაც სცადეს გაეზათ რაღაცაში ჯანიკო, მაგრამ კვლავ ჩაუვარდათ კოვზი ნაცარში: ჯანიკომ ქვა ააგდო და თავი შეუვირა!..

მოდის მატარებელი!

სოხუმის რკინიგზის სადგური ხალხს ვერ იტევდა. აქ ერთ-ბაშად ორი მატარებელი უნდა შემოსულიყო. ერთი სამგურლო-იმერეთის მიმართულებით უნდა წასულიყო წყალტუბომდე, მეორე კი სოჭისკენ წაიყვანდა მგზავრებს. ორივე მატარებელი თითქმის ერთდროულად გადის სოხუმის სადგურიდან.

როგორც იქნა, ჩამოდგა ერთი.

— საით მიდის ნეტავი? — აჩოჩქოლდა ხალხი.

— საითკენაც თავი აქვს, ალბათ იქით! — ბრძნულად თქვა ვიღაცამ.

— კი მაგრამ, რა გაუჭირდათ დეპოს ხელმძღვანელებს, ვაგონებზე ტრაფარეტები რომ ვერ გააქრეს, რატომ აწვალევენ მგზავრებს? — იკითხა მეორემ.

— ამასობაში ვაგონები ხალხით გადაჭედა. მატარებელმა გეზი სოჭისკენ აიღო.

— დიდუ, დიდუ!.. საით მივდივართ?! — ატყდა ყვირილი და ერთი ვაი-უშველებელი.

დაიძრა „სოხუმი-წყალტუბოს“ მატარებელიც, მაგრამ ვაგონებში მხოლოდ ოთხი კაცი აღმოჩნდა გზას აცდენილი...

სოხუმის საელმწავლო დეპოს მუშაკებს ვაძლევეთ ასეთ რჩევას: თუ ტრაფარეტების შესაძენად სახსრების ეკონომიას აკეთებენ, საქალაქთაშორისო მატარებლებს ცარციით მაინც მიაწერონ მარშრუტი „სოხუმი-სოჭი“, „სოხუმი-წყალტუბო“, სოლო თუ ცარცი ვერ იშოვებს, წარწერა ნახშირითაც შეიძლება გაკეთდეს! ნახშირის შოვნა კი სოფლებში არც ისე ძნელია. ამით თავიდან ავიცილებთ მგზავრების დაბნეულობასა და რკინიგზის მესვეურთა ლანძღვა-გინებას!

ოთარ ნაჭყავია,
(ქ. სოხუმი)

თერაპევტი

— ბატონო ჰიპოკრატე, დაბრძანდით, თქვენ ფულს როგორ გამოგართმევთ, ფიცი მაქვს თქვენთვის მოცემული..

პარდიოლოგთან მიხვედი!

კარდიოლოგთან მივედი, კარებთან ვიდექ მუნჯივით.. რაც მაწუხებდა, მიხვდებით, — გულს და სისხლძარღვებს ვუჩივი მთელი საათი ველოდი, სხვათა ბევრი იდგა ჩემთან და ცამეტი კაცი ღელავდა ჩემს გვერდით, ჩემთან ერთადა.. როდესაც წნევამ ჩემს ხელფასს საკმაოდ გადაამეტა.

ენამ: — „ექიმი მოვაო?“ — გაუბედავი გახედა.

„მოვაო?“ — ცეცხლი მოედო ცოცქნა ექთან ქალს მარიკას; — „როცა არ მოდის, წინასწარ საათით ადრე დარეკავს!“

გულდასულ შეწუხებულებს ცრემლი გვადინა ღვარადად.. ბოლოს ექიმმა, ვით ღამით მნათობმა, ფაშანათა.

ერთ საათს ფერხთა ხალათი, ორ საათს წმინდა სათვალე!.. სანამდე დამიძახებდა, ცხრა ათასამდე დავთვალე!.. და, როგორც იქნა, ექიმთან შეხვლას დაადგა საშველი...

ანკეტას გადახედა და რას აკეთებო, რას შვრები?.. ხად მსახურობო, ხელფასი რამდენი გაქვსო ნაღდიო? შარშან მსუქანი ყოფილხარ, წელს რანაირად გახდიო? შვილი რამდენი გაზარდე, როგორ სწავლობენ და ხადო? თუ შეგძლია, წამლები იშოვო თავის ფასადო?

თირკმელი ხომ არ გაწუხებს, ხომ არ გაიკვლებს ღვიძლიო? თმის ამოსაყვან წამლისა, თუ გასურს, რეცეპტი ვიცისო! რამდენი წლის ხარ, წვიმაში ქოლგას თუ ხმარობ ხშირადო? თვეში რამდენჯერ ახვლებ, ღამღამობით თუ ქშინავო?..“

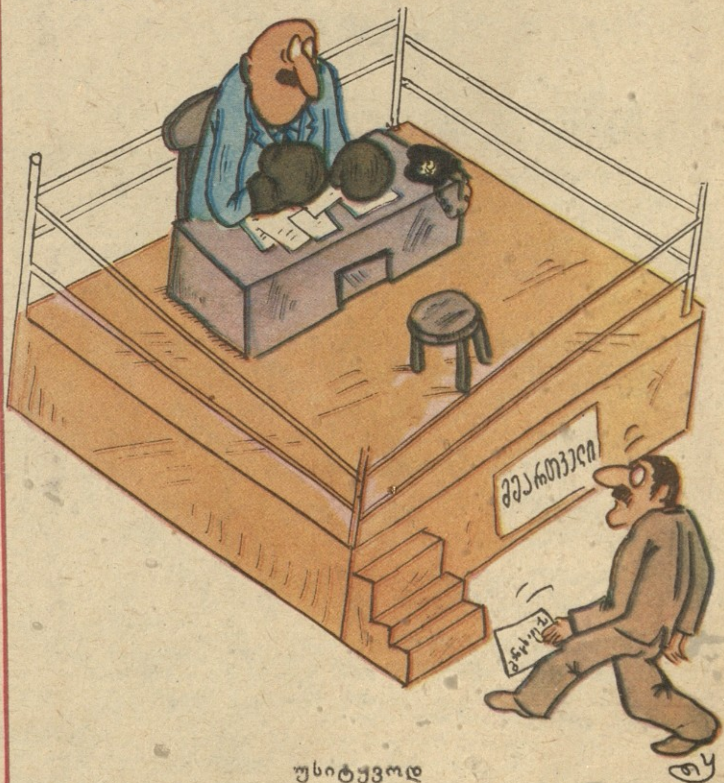
არ გაუსინჯავს არც მაჯა, არც წნევა და არც სხვა რამე!.. მიტკალის ფერი მეღო და მენატრებოდა სამარე!..

ბოლოს მივეცია: „რა მოხდა, თუ ვაგვიანებ ცოტახო! მე რა ვარ, ჩემი უფროსი ჩემზე უფრო მეტს სცოდნავსო! წახვლის და მოხვლის გზა-კვალი არ გეკითხება ჩემიო! ბევრმა მიჩივლა, მაგრამ მე კარდიოლოგად ვრჩებიო!.. ინტრიგანი ხარ, ვინცა ხარ, ვერ მოეწრები ზეიმსო! შენ ჩემი რა გეკითხება, მე შენ გიჩვენებ სეირსო!..“

დამიბრიალა თვალები, უეცრად გავშრი კაცი და ნაირფარქტალი ეს გული კვლავ გასასადლომად გასივდა!.. წავხდი, გავფუჭდი, დავეცი. ენა დამება მუნჯივით!.. ღამის იმკვეყნად წავედი კაცი ჩუმი და გულჩვილი!.. აქამდე გულს ვუჩიოდი, დღეს კარდიოლოგს ვუჩივი!

ამთანდილ გურგენიძე

ნახ. ი. შეინაშვილისა

უსიტყვოდ

— ფული მოპარა?
— არა, სიუჟეტი.

შრაზები

- **ჟორიკანამ** ერთი ცოდვა ჩაიდინა, მისმა დამჯერე ხელმძღვანელმა — ათასიო.
- **ჟორიკანავის** ერთგული მსმენელი: სუსტი ხელმძღვანელი.
- **ბიუროკრატმა** — გარდაქმნა ჩემთვის კაბინეტის მოწყობით და ავეჯის გადაადგილებით იწყებაო.
- **კარიერისტმა** — ჩემი წინამორბედის წაღმა დაწყებული საქმე უკულმა რომ შევატრიალო, გარდაქმნაში სომ ჩამეთვლებო.
- **ჟორიკანამ** დაიტრაბახა: ჩემი უფროსის გარდაქმნაში მეც მიმიძღვის დიდი წვლილიო.
- **ზარამცმა** ინატრა: ნეტავი ღამეს დღე არ მოპყვებოდესო.
- **საქმოსანმა** ინატრა: ნეტავი აღამიანთა უმრავლესობა გულუბრყვილო იყოსო.
- **უსულგულო** ხელმძღვანელის კაბინეტიდან გამოსულმა მუშაკმა ინატრა: ნეტავი ამ დაწესებულებაში სასწრაფო დახმარების შტატიც შეიქმნებოდესო.

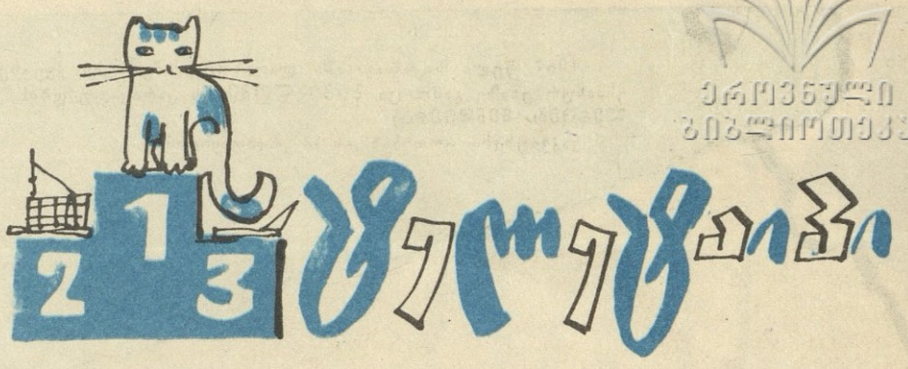
გივი კილაკი

ფულის აღსარება

ერთხელ მეც უური მათხოვე, მოგიტბროთ ჩემი საქმენი, რადგან მიწაში ჩამარხულს ვერ მიტვამს ჩემი სათქმელი. არადა, ამ ქვეყანაზე ყველაზე მეტად ურჩი ვარ, ბევრი რომ ჩემზე ლოცულობს, ბევრისთვის ხელის ქუბუყი ვარ. სხვადასხვაგვარად მომნათლეს და შემადარეს/ ბაუბაუდევის, ზოგან „მაყუთი“ მიწოდეს, ზოგან კი „ფარა“ დამარქვეს. ძალა რომ დიდი მქონია, ახლა ეს აღარ მაოცებს, ჩემი პროტეჟე სახლში ზის, მე კი ვაბარებ გამოცდებს.. ჩემით თვის ბოლოს ცოლები ქმრებს ეხვევიან აღერხით, მსოლოდ ვერ ვუძლებ სიდედრთა ენებს, ხმალივით აღეხილს.. ხელიდან ხელში ვსეირნობ, ბევრიც მეპყრობა სათუთად, თუ მოვიწოდო, უნიჭოს ამქვეყნად სახელს გავუთქვამ! პაციენტების ჯიბეში ჩემს ყოფნას მუდამ ფასი აქვს! არ მახსოვს, ერთხელ ჩავგლოს უჩემოდ ოპერაციას.. ნეტავ რა ჩემი საქმეა ბინის ორდერის გაცემა?! ჩემს გამო ბინის გამცემსაც ზოგჯერ საქმე აქვს საცემად! დას დასთან გადმოწერაზე გადაუწურეს იმედი, სიძეს ათ კვადრატულ მეტრში მე ჩავუწერე სიდედრი! საწყალი კაცი ოცნებით როცა ბაზარში მნატრულობს, საქმოსან-კომბინატორი ჩემს დათვლას აღარც კადრულობს.. ახლა ბანკშიაც ვერ ვხვდები, თანამიგრძნობენ დარდიანს.. ხალხისთვის თუ არ ვივარგებ, ჩემს ყოფნას რაღა ფასი აქვს?! ამიტომ, ხალხო, მირჩიეთ, რაი ვიღონო, რაღა ვქნა, ვიდრე ქრთამად ვარ ქცეული, შორსაა ჩემგან გარდაქმნა!

ჩაიწერა ივანე ოსეზაიშვილმა

«ნიანგოს»

გაგადული ექსპერიმენტი

სენსაციის უნით შეპყრობილმა ორმა ინგლისელმა ახალ-გაზრდამ გადაწყვიტა ორ დღე-ღამეში ზურგით გადაეცურა ლა-მან-შის სრუტე. გუშინ მათ წარმატებით გადაცურეს ლა, დღეს ისინი აპირებენ მან-შის გადაცურვას.

ახალი პრეპარატი

წარმაცხვტმა წვეთო წამალაშვილმა დაამთავრა მუშაობა ახალ დასაძინებელ პრეპარატზე. მისი წინადადებით შესაძლებელი გახდა ბევრი მწერლის ნაწარმოებების ტაბლეტების სახით გამოშვება. უძილობით შეპყრობილი პაციენტები სისხრულით შეხვდებიან ახალ პრეპარატს.

დიდი წარმატება

ამას წინათ მოეწყო ადგილობრივი წარმოების სათაგურების კონკურს-გამოფენა. მნახველთა ყველაზე დიდი მოწონება ხვდა კატას, რომელიც გამოფენაზე კონკურსგარეშე მონაწილეობდა.

ტაიმ-აუტი

გუშინ უნდა შემდგარიყო მორიგი საჭადრაკო პარტია თეთრებსა და შავებს შორის. პარტია არ ჩატარებულა თეთრების მეფის ავადმყოფობის გამო.

ნალოვნების კალა

როგორცა და ჯულიეტას როლების შემსრულებლებს ისე შეუყვარდათ ერთმანეთი, რომ პრემიერის შემდეგ მშობლებს კატეგორიულად განუცხადეს, თუ ერთმანეთს დაგვაცილებთ, მართლა მოვიკლავთ თავს!

თქვენთვის, მგზავრავო!

რკინიგზის კვანძი აწარმოებს მგზავრთა მიღებას მატარებლის შემადგენლობის საერთო, პლაცკარტ და კუპირებულ განყოფილებებზე. მიღება წარმოებს ყოველდღე. კონკურსი საშუალოა — ერთ ადგილზე ორი კაცი მოდის.

პროფესიული გასაჭირი

ახალ ფილმში მთავარი როლის შესასრულებლად კინორეჟისორი სულმოუთქმელად დაეძებს 20-25 წლის ნებისმიერი გარეგნობის ქალიშვილს, რომელიც არ ეწევა სიგარეტს, არ სვამს და არ ხმარობს კოსმეტიკურ საშუალებებს.

ჭაშმარიტების კიეაბაში

წინა შაბათს ხილ-ბოსტნეულის მაღაზიაში გამყიდველ ხ. სურდაძესა და მყიდველ მათემატიკოსს შორის გაიმართა მორიგი ფილოსოფიური კამათი მათემატიკის არსის თაობაზე. კამათი დასრულდა ხ. სურდაძის უდავო გამარჯვებით. მან კვლავ დაამტკიცა, რომ მათემატიკა არ არის ზუსტი მეცნიერება.

მალხაზ ცოტაძე

ნახ. ი. ყვინაშვილისა

ამბგპარ დაუდგებობას...

ზღვა კოვზით დაიღვევაო, — ბრძენთაგან ოდით თქმულა. ზოგი საერთო წყლის მარაგს არ უფრთხილდება სულაც:

ისარგებლებენ და მერე ონკანს ტოვებენ ღიად, სიცოცხლისა და სიკეთის ნაკადს ამოღ ღვრიანს..

ანდა, როდესაც მნათობი აეღვარებს აიხს, სადარბაზოში ნათურა ტყუილად იწვის მანცა..

არავინ აქრობს, რადგანაც იგი საერთო გახლავთ! ამდაგვარ დაუდგებობას ვაგლახ, რომ ბევრგან ნახავთ!

1987 წელს ნიკარაგუაში ლათინური ამერიკის ქვეყნებში გასავრცელებლად ესპანურ ენაზე გამოიცა ბივი ლომიძის კარიკატურების კრებული (გამომცემელი ლეტცერი მენდელბერგ). ვაქვეყნებთ ერთ ნახატს ამ კრებილიდან.

საბირისა და იუმორის შურნალი „ნიანგი“ №9 (1763). მაისი. გამოდის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი ზაურ გოლჭავაძე

სარედაქციო კოლეგია:

ავთანდილ ადგიშვილი
(პასუხისმგებელი მდივანი),
ქაბუა ამირჯიბი, ნოზაძე
ბართაია, ბორის გურგუ-
ლია, რევაზ თვარაძე, ჭე-
მალ ლოლუა, ნოდარ შა-
ლაშონია (მხატვარ-რედაქ-
ტორი), ალექსანდრე სამ-
სონია, ხეუნ სიხარულიძე
(მთავარი რედაქტორის მო-
ადგილე), ჭანსუდ ჩარკვია-
ნი, თამაზ წიფწივაძე, ნა-
ფი ჭუსოიტი.

ტექნიკური რედაქტორი ირაკლი დუნდუა

გადაეცა ასაწყობად
05.04 88 წ. ხელმოწერი-
ლია დასაბეჭდლად 11.05.
88 წ. ქალაქის ზომა
60x90¹/₈. ფიზიკური ნაბე-
ჭდი ფურცელი 1,5. სად-
რიცხვო-საგამომცემლო თა-
ბახი 1,9, საქართველოს კმ
ტყის გამომცემლო ბა,
ლენინის 14, შეკვ. 888
უე 04755 ტირაჟი 139000
ქურნალი გამოდის თვეში
ორჯერ. რედაქციაში შემო-
სული მასალები ავტორებს
არ უბრუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 880008. თბილისი-8, რუსთაველის პროსპექტი № 49.

ტელეფონები: მთავარი რედაქტორის — 99-55-54, მთ. რედ. მოადგილის — 93-19-42, 3/8 მდივნის — 93-10-78, მხატვარ-რედაქტორის — 99-02-38, გან-ყოფილებათა გამგებების — 93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-მუშაკების — 99-02-38. მდივან-მემაწვანის — 99-76-69.

სატირიკო - იუმორისტический журнал «НИАН-ГИ» (На грузинском языке). Тбилиси, пр. Ру-ставели № 42. Изда-тельство ЦК КП Грузии, Ордена Трудового Крас-ного Знамени типогра-фия издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, улица Ленина № 14.

ფასი 20 კობ. ინდექსი 76137

კონტაქტი
ЭНЗЕМ...
საბჭოთავო კომუნისტური პარტია